

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus IV. De actionibus Locatori, & Conductoribus competentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

dicere poterat, & debebat, si non fuisset legitima: ergo.

1593 Demum, & illud quæri potest, an validæ habeantur Locationes bonorum Ecclesiæ ad plures annos, sed anticipatis solutionibus pensionum in præjudicium successorum? ad hanc quæstionem respondetur à Trid. sess. 25. de Reform. c. 11. ibi: *magnam Ecclesiæ perniciem afferre solet, cum earum bona, representata pecunia, in successorum præjudicium alius locantur: omnes igitur hæ locationes, si anticipatis solutionibus fiant, nullatenus in præjudicium successorum valide intelligantur, quocumque indulto, aut privilegio non obstante; nec hujusmodi locationes in Romana Curia, vel extra eam, confirmantur.*

ARTICULUS IV.

De actionibus Locatori, & Conductori competentibus.

1594 AD hanc quæstionem respondetur in princip. Instit. h. t. ibi: *& competit Locatori quidem locati actio; Conductori vero, conducti.* Deinde L. 17. C. eodem ibi: *Præfes Provinciae ea, quæ ex locatione debentur, exsolvi sine mora curabit, non ignarus, ex locato, & conducto actionem, cum sit bona fidei post moram usuris legitimis admittere.* Ex dictis juribus habetur, quod actio locati, quam diximus competere Locatori, ac ejus hæredi contra conductorem, & ejus hæredes, principaliter tendat, ut merces, seu pensio una cum usuris post moram solvatur. Deinde, ut, si res locata sit reddita deterior, reficiatur, & damna secuta persolvantur, ut habetur ex L. 29. C. h. t. ibi: *Cum Conductorem, adificia, quæ suscepit integra, destruxisse proponis; hæc etiam hæredes ejus præfes Provinciae instaurare, adificiorum inter vos habita ratione, jubebit.*

1595 Præter actionem locati, Locatori, adversus conductorem, nolentem restituere rem locatam, conceditur quoque utilissimum juris remedium, de quo agitur L. 10. C. unde vi, & brevius refertur L. 34. C. Locati, ibi: *Conducto.*

Tom. III.

Stores alienarum rerum, seu alienam cuiuslibet rei possessionem precario detinentes, seu hæredes eorum; si non eam dominis, recuperare volentibus, restituerint; sed licentiam, usque ad definitivam sententiam suspectaverint, non solum rem locatam, sed etiam estimationem ejus victricis parvi, ad similitudinem invasoris alienæ possessionis, præbere compellantur.

Eidem etiam conceditur actio Serviana, de qua §. 7. Instit. de actionib. ibi: *Serviana autem experitur quis de rebus coloni, quæ pignoris jure pro mercedibus fundi ei tenentur.* Sed in controversia est, an ad hoc, ut res Conductoris illata in conductum prædium rusticum censetur Locatori esse oppignorata, requiratur expressa conventio? ante resolutionem distinguendum est, inter prædium Urbanum, & rusticum; not. autem nomine prædii Urbani venire omne adificium habitandi gratia constructum, sive in Urbe, sive in villa, sive alibi constructum sit; horti etiam, gratia domorum, ac recreationis confiti, domibusque annexi, inter prædia urbana recensentur, L. Urbana prædia. ff. de verb. signific. nomine, prædii rustici, quodcumque urbanum non est, v. g. horreum, ager, stabulum, quæ ab adificiis, causa habitandi constructis, separata sunt; sic Pereyra in Elucidario, l. 2. Elucidat. 5. sect. 4. n. 701. de stabulis tamen, quæ non sunt in continentibus adificiis, quorum prædiorum ea numero sunt habenda, dubitari potest? & quidem urbanorum sine dubio non sunt, cum à cæteris adificiis separata sint; quod ad causam tamen talis pignoris pertinet, non multum ab urbanis prædiis differunt; ut habetur L. 4. ff. in quibus causis pignus tacite contrah. §. 1. quibus positus;

1597 Quæstio est, an, si prædium urbanum sit locatum, quæcumque in illud à Conductore sunt inducta, Locatori tacite hypothecata sint? R. quod sic. 1. ex L. 5. C. h. t. ibi: *Certi juris est, ea, quæ voluntate dominorum coloni in fundum conductum induxerint, pignoris jure dominis prædiorum teneri; quando autem domus locatur; non est necessaria in rebus inductis, vel illatis scientia Domini; nam ea quoque pignoris loco tenentur;* Deinde ex L. 3. ff. ex quibus causis pignus tacite contrahatur.

Bbb 2

tur.

tur: ibi: *Si horreum fuit conductum, vel diverforium, vel area, tacitam conventionem, de invectis, illatis, etiam in his, locum habere, verius est; & L. 4. eo jure utimur, ut qua in pradia urbana inducta, illata sunt, pignori esse credantur, quasi id tacite convenerit: in rusticis pradiis contra observatur: quæ postrema verba accipiunt aliqui solum de his, quæ ignorante domino sunt inducta.*

1598 Not. autem 1. hæc intelligi de rebus illatis eo animo, ut stabiliter ibi sint; esto postea mutato animo rursus auferantur, ut dicitur L. 7. §. 1. ff. in quibus causis, ibi: *videndum est, ne non omnia illata, vel inducta, sed ea sola, quæ, ut ibi sint, illata fuerint, pignori sint, quod magis est.*

Not. 2. quæ diximus, quod illata prædio, pignori sint locatori, loco pensionis, etiam procedere, pro deteriora-

ratione, id, quod colligitur de prædiis tam rusticis, quam urbanis, L. 2. ff. de actionibus, & L. 4. ff. de pactis.

Not. 3. hoc non procedere de rebus alienis prædio illatis, nisi id factum sit sciente, ac permittente Domino; in fraudem Locatoris, ut cederet esse Creditoris, exinde credens se securitatem habere pensionis. Coeterum L. 6. ff. de pignorib. habetur, quod obligatione generali rerum, quod quis habuit, habiturusve sit, ea non continebuntur, quæ verisimile est, quemquam specialiter non fuisse obligaturum; ut puta, supellex; item vestis, relinquenda est debitori, & ex mancipiis, quæ in eo usu habebit, ut certum sit, cum pignori daturum non fuisse; proinde de ministeriis ejus, perquam ei necessariis, vel quæ ad affectionem ejus pertinent; in quibus tamen spectanda erit consuetudo locorum.

QUÆSTIO XIX.

IN TITVLVM XIX. DE RERVM PERMUTATIONE.

Contractui emptionis & venditionis subjectum esse titulum de Locato & conducto diximus propterea, quod cum illo magnam habeat affinitatem; & quoniam idem contingit etiam in rerum permutatione; eidem etiam post contractum Locationis subjungitur iste; de quo non tantum in decretalibus, sed etiam in sexto, & Clementinis agitur. Quamvis autem ejus materia sit amplissima, de iis duntaxat in presenti dicemus, quæ cum primis pertinent ad permutationem earum rerum, de quibus potissimum in foro Ecclesiastico decernitur.

ARTICULUS I.

Quid, & quotuplex sit rerum permutatio?

Permutatio, juxta Sylvestrum V. eod. 1599
1. n. 1. est commune contractibus nominatis, & innominatis; definitur: *unius rei pro alia vicaria præstatio, vel vicaria præstatione mutatio*; nam teste Azorio tom. 3. l. 7. de permutatione c. 1. sumitur dupliciter; 1. late, prout comprehendit omnes contractus, qui sunt mercede, vel pretio, sive dominium transferatur, sive ususfructus, vel possessio; 2. presse, quatenus est specialis contractus, quo una res certæ speciei, cum alia certæ, & determinatæ speciei commutatur; debent igitur hæc observari;